Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1883. Wydano i rozesłano dnia 30. Czerwca 1883. Część XVIII.

Nr. 55.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Czerwca 1883, l. 6394/pr., prostujące pomyłki druku, zaszłe przy zamieszczeniu ustawy o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie, w części XV Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych pod nr. 48.

Przy zamieszczeniu ustawy krajowej z dnia 18. Grudnia 1881 o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie, w części XV Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wydanej i rozesłanej dnia 16. Maja 1883, zaszły pomyłki druku przy art. VI w ustępie drugim i przy art. IX ustęp pierwszy, które to pomyłki prostuje się niniejszem, jak następuje

Według autentycznego brzmienia ustawy opiewa:

Art. VI ustęp drugi:

„2. Za likwory i rosolisy, tudzież ponczową essencyę, jeżeli takowe zawierają najmniej 30 procent alkoholu, przy eksporcie w ilości **najmniej** 25 litrów w jednem naczyniu lub we flaszkach jednolitych: ćwierć, pół lub całolitrowych 7 złr. w. a. za jeden hektoliter (100 litrów)“.

Art. IX ustęp pierwszy:

„1. Od każdego przedsiębiorstwa, traktyerni lub wyszynku, bez względu czy takowe obejmuje jedno lub kilka uprawnień (§. 28 ust. przem.) i nie **zależnie** od dalej ustanowionych opłat od pojedyńczych uprawnień, rocznie 12 złr. w. a.“

Zaleski w. r.

Nr. 56.

Rozporządzenie

Ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 10. Czerwca 1883 l. 1462/min., którem zostają wydane postanowienia względem wykonania ustawy krajowej z dnia 18 Grudnia 1881 (Dz. u. kr. nr. 48 z r. 1883) o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i należytości policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie.

Ministerstwa spraw wewnętrznych i skarbu wydają dla wykonania ustawy z 18. Grudnia 1881 (Dz. u. kr. nr. 48 z r. 1883) o zniesieniu prawa propinacyi i zaprowadzeniu miejskich opłat konsumcyjnych i należytości policyjnych w król. stołecznem mieście Lwowie następujące postanowienia, które wchodzą w życie jednocześnie z ustawą powołaną.

A. Opłaty konsumcyjne.

I. Rozdział.

Organa sprawujące pobór miejskich opłat konsumcyjnych od napojów gorących.

§. 1.

Miejskie opłaty konsumcyjne oznaczone w art. III. ustawy z 18. Grudnia 1881 (Dz. u. kr. nr. 48 z r. 1883) od rumu, araku, koniaku, poncz wej essencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytuso wych, od wódki i spirytusu, od piwa i miodowych napojów, będą pobierane albo według postanowień ważnych dla państwowego podatku konsumcyjnego jako dodatki do tych podatków przez organa powołane do ich poboru, (zostających w służbie państwowej, a względnie będących organami każdoczasowego dzierżawcy podatku akcyzowego) lub też będą pobierane przez organa gminy miasta Lwowa; według tego czy te opłaty konsumcyjne mają być uiszczane zarazem z państwowym podatkiem konsumcyjnym, dotyczącym tego samego przedmiotu, czyli nie.

Według teraźniejszego stanu ustawodawstwa dotyczącego państwowych podatków konsumcyjnych, mają zatem sprawować organa rządowe (względnie organa dzierżawcy podatku akcyzowego), pobór następujących miejskich opłat konsumcyjnych, a to:

a) od wódki i spirytusu przy wyrobie, jakoteż od piwa wewnątrz okręgu akcyzowego miasta Lwowa;

b) od piwa i miodowych napojów, przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa.

Natomiast sprawują organa gminy miejskiej pobór miejskich opłat konsumcyjnych:

a) od rumu, araku, koniaku, ponczowej essencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych napojów spirytusowych, jakoteż od wódki i spirytusu, przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa;

b) od miodowych napojów przy wyrobie w okręgu akcyzowym miasta Lwowa;

c) przy wyszynku i sprzedaży wszystkich napojów gorących, wymienionych w art. III ustawy, w części miejskiego terytoryum, która się znajduje za linią akcyzową (art. IV ustawy).

§. 2.

Zwrot miejskich opłat konsumcyjnych zapewniony przemysłowcom według art. VI ustawy krajowej z 18 Grudnia 1881, na wypadek wywozu napojów opłaconych z okręgu położonego wewnątrz linii akcyzowej, przeprowadzają organa administracyi państwowego podatku konsumcyjnego, jeżeli zarazem ma się uskutecznić także zwrot miejscowego tylko państwowego podatku konsumcyjnego; zaś w innych wypadkach przeprowadza go gmina przez miejskie organa.

Obecnie zatem mają organa wpierw wymienione przeprowadzać zwrot miejskich opłat konsumcyjnych tylko przy wywozie piwa, wyrobionego w okręgu akcyzowym miasta Lwowa, za które otrzymuje piwowar zwrot dodatku do podatku od piwa.

§. 3.

Kontrolę przy przewozie napojów gorących, podlegających miejskiej opłacie konsumcyjnej przez okręg akcyzowy miasta Lwowa, sprawują te same organa, które według §. 1 powołane są do poboru opłat przy wprowadzeniu takich napojów.

§. 4.

Magistrat miasta Lwowa ogłosi, które organa miejskie powołane są do sprawowania poboru i zwrotu miejskich opłat konsumcyjnych (§. 1 i 2) i do kontroli przy przewozie napojów gorących, podlegających tym opłatom (§. 3).

Rozdział II.

Miejskie opłaty konsumcyjne od wyrobu napojów gorących w okręgu akcyzowym miasta Lwowa.

§. 5.

Kto wyrabia w akcyzowym okręgu miasta Lwowa napoje gorące wymienione w ustępach 2, 3 i 4 art. III ustawy z 18. Grudnia 1881, mianowicie: wódkę, spirytus, piwo i miodowe napoje, obowiązany jest bez względu na przeznaczenie tych napojów uiścić na rzecz gminy ustanowioną w powołanej ustawie krajowej opłatę konsumcyjną.

§. 6.

Od napojów, które nie podlegają przy wyrobie państwowemu podatkowi konsumcyjnemu, mianowicie obecnie od miodowych napojów (§. 1), ma być uiszczaną miejska opłata konsumcyjna bezpośrednio w miejskim urzędzie poborowym, do tych czynności powołanym.

Pod względem miejskiej opłaty konsumcyjnej od wyrobu miodu, obowiązują przepisy następujące:

1. Kto w akcyzowym okręgu miasta Lwowa chce trudnić się wyrobem miodowych napojów, ma oprócz spełnienia przepisów przemysłowych i policyjnych, przed rozpoczęciem przedsiębiorstwa wnieść do Magistratu pisemną prośbę o wydanie certyfikatu zezwolenia urzędowego.

Do podania należy dołączyć w dwóch egzemplarzach opisanie szczegółowe przedsiębiorstwa, względnie zakładu przemysłowego z oznaczeniem rodzaju i rozmiaru przedsiębiorstwa, jakoteż napojów wyrabiać się mających, niemniej wszystkich przyrządów, naczyń i innych zresztą urządzeń wewnętrznych zakładu.

Na żądanie urzędu obowiązany jest przedsiębiorca przedłożyć także szczegółowe plany zakładu.

W podaniu należy wymienić odpowiedzialnego zastępcę, którego przedsiębiorca winien ustanowić na wypadek swojej nieobecności.

2. Na podstawie tego podania winien Magistrat przeprowadzić lokalną wizję zakładu w obecności przedsiębiorcy lub ustanowionego zastępcy jego, i zarządzi w miarę potrzeby zmiany konieczne dla wykonania skutecznej kontroli dochodowej.

Zakład nie powinien mieć żadnych komunikacyi tajemnych lub ukrytych, któreby ułatwiały nadużycie lub utrudniały kontrolę dochodową.

3. Po sprawdzeniu należytego stanu zakładu i po urzędowem oznaczeniu jego części składowych, wyda Magistrat stronie za zwrotem jednego

egzemplarza opisania urzędownie zatwierdzonego, rezolucyę czyli pozwolenie do wprowadzenia w ruch zakładu wyrobu napojów miodowych, z zastrzeżeniem dopełnienia odnośnych przepisów powszechnych przemysłowych i policyjnych i przestrzegania przepisów ustawy krajowej z 18. Grudnia 1881 i rozporządzenia niniejszego.

Przed uzyskaniem pozwolenia dochodowego urzędu, nie wolno rozpoczynać wyrobu miodowych napojów.

Na wezwanie urzędu obowiązany jest przedsiębiorca oznaczyć w sposób odpowiedni zakład, tegoż poszczególne lokalności, tudzież składy materyałów i zapas wyrobionych napojów miodowych.

4. O każdej zmianie w urządzeniu zakładu lub poszczególnych częściach jego, oznaczonych urzędownie, należy donieść władzy w celu sprawdzenia stanu, względnie w celu aprobowania zmiany. Przedsięwzięte zmiany należy uwidocznić na pierwotnem opisaniu zakładu.

Certyfikat pozwolenia i uwierzytelnione opisanie mają być przechowane w zakładzie, i należy je okazać na każde wezwanie organom miejskim, sprawującym kontrolę dochodów, względnie wydać im takowe za poświadczeniem odbioru. Te organa kontroli dochodowej mają prawo wolnego wstępu do zakładu i do wszystkich lokalności przynależnych w każdej porze dnia, a jeżeli wyrób na porę nocną został zapowiedziany lub zakład w porze nocnej znajduje się w ruchu, mogą tam wstępować także w nocy, i sprawować kontrolę dochodów.

Jeżeli zachodzi uzasadnione podejrzenie pokrzywdzenia dochodu, wolno organom kontroli dochodowej przy asystencyi zwierzchności miejscowej wejść do zakładu w każdej porze czasu, także w nocy, w celu sprawdzenia zachodzącego stanu.

5. Zakład ze wszystkiemi do niego należącemi lokalnościami zostaje pod ciągłą kontrolą miejskich organów dochodowych. Przedsiębiorca, a pod jego nieobecność zastępca ustanowiony, obowiązani są udzielać tym organom każdego czasu żądanych wyjaśnień i dostarczyć potrzebnych do sprawowania kontroli i do innych czynności urzędowych naczyń i przyrządów, miar i wag cechowanych, jakoteż potrzebnych sił roboczych.

6. Jeżeli zakład nie jest w ruchu, może być przez opieczętowanie lub inne stosowne urządzenie tak obwarowany, ażeby bez naruszenia urzędowego zamknięcia, nie mógł być przedsiębrany wyrób napojów miodowych opłacie podlegających.

7. Producent obowiązany jest prowadzić dokładny rejestr przychodu i rozchodu materyałów surowych, do wyrobu miodu przeznaczonych, i ma przechować odnoszące się do tego dowody uiszczonej opłaty.

Rejestr z dowodami opłaty do tego należącymi, należy okazać na żądanie kontroli dochodowej, a względnie wydać takowy za stwierdzeniem odbioru.

8. Ile razy przedsiębiorca zamierza przedsiębrać wyrób napojów miodowych, winien przynajmniej 12 godzin naprzód wnieść pisemne oznajmienie w dwóch egzemplarzach równobrzmiących do urzędu, ustanowionego do poboru opłaty i zapłacić tamże należytość przypadającą.

W deklaracyi podpisanej przez przedsiębiorcę lub tegoż zastępcę, należy oznaczyć oprócz znamion zakładu także jakość i ilość materyału opłacie podlegającego, który ma być użyty do wyrobienia napojów miodowych, nadto porę rozpoczęcia i czas trwania wyrobu.

9. Na podstawie wniesionej deklaracyi obliczy urząd dochodowy opłatę przypadającą, i wyda stronie opłacającej pokwitowanie czyli boletę z wyrażeniem dat oznajmienia i kwoty pobranej opłaty.

Jeżeli do wyrobu napojów miodowych ma być użyty miód niezupełnie czysty, lecz zmięszany z woskiem i z odpadkami pszczół, należy dozwolić odpowiednie strącenie na wadze przy obliczeniu przypadającej opłaty.

Boleta, którą należy przechować w zakładzie, a na wezwanie organom kontroli dochodowej okazać lub za rewersem wydać, upoważnia stronę do przedsięwzięcia wyrobu miodu; nie wolno jednak rozpoczynać wyrobu przed czasem w bolecie oznaczonym.

Jeżeli przy rozpoczęciu warki nie jest obecnym organ kontroli dochodowej, należy skonstatować wobec świadka niewątpliwego, którego przedsiębiorca przybierze, opłaconą wagę miodu i zamieścić na bolecie potwierdzenie tej okoliczności. Tak samo należy naznaczyć na bolecie czas ukończenia warki i dołączyć ją do odnośnej pozycyi rejestru.

Organa kontroli dochodowej mają przy każdej czynności urzędowej kontroli, wykonywanej w zakładzie uwidocznić na bolecie czas i wynik wykonanej czynności.

10. Jeżeli pomiędzy ilością miodu opłaconego, a ilością rzeczywiście do wyrobu napojów miodowych użytego, zachodzi różnica nieprzewyższająca 5% ilości wagi oznaczonej w bolecie, ma być strona jedynie pociągniętą do opłacenia dodatkowego przypadającej wyższej należytości. Jeżeli zaś okaże się różnica znaczniejsza, to ulegnie strona karze za przekroczenie dochodowe.

11. Jeżeli nie uda się lub zepsuje się wyrób napoju miodowego podczas produkcyi tak dalece, że napój do użytku właściwego stanie się nieprzydatnym, w takim wypadku należy stronie zwrócić opłatę uiszczoną, jednakże pod warunkiem, jeżeli o tem niezwłocznie doniosła dotyczącemu urzędowi poborowemu, i jeżeli według wyniku dochodzenia, które natychmiast wdrożyć należy, wyrób został pod dozorem organów kontroli dochodowej zniszczony lub do spożycia zupełnie nieprzydatnym uczyniony.

Wynik tej czynności należy uwidocznić na dotyczącej bolecie, na podstawie czego nastąpi zwrot uiszczonej opłaty.

12. Jeżeli z powodu wypadku lub zaszłej przeszkody zostanie zupełnie zaniechanym oznajmiony i opłacony wyrób napojów miodowych, winna strona zaraz uczynić o tem doniesienie w urzędzie akcyzowym, a po sprawdzeniu przez organa kontroli dochodowej zaszłego wypadku, otrzyma strona zwrot opłaty uiszczonej za złożeniem bolety odnośnej, stwierdzonej przez organa kontroli co do usprawiedliwionego zaniechania warki.

Jeżeli zaś z powodów takich oznajmiony wyrób napojów miodowych został tylko przerwany, a strona niezwłocznie uczyniła o tem doniesienie, zarządzi kontrola dochodowa po zbadaniu okoliczności co uzna za stosowne względem dalszego przeprowadzenia rozpoczętego wyrobu, i zapisze to na bolecie dotyczącej.

Jeżeli mimo zarządzenia takiego zepsuje się wyrób miodu, należy się stronie zwrot uiszczonej opłaty pod warunkami określonemi w poprzednim ustępie (11).

13. Za napoje miodowe, które ulegną zepsuciu lub zniszczeniu już po wyrobieniu i uprzątnieniu z lokalu produkcyi, nie należy się zwrot uiszczonych opłat.

Rozdział III.

Miejskie opłaty konsumcyjne od wprowadzenia napojów gorących do okręgu akcyzowego miasta Lwowa i przewóz tych napojów przez to terytoryum.

§. 7.

Wprowadzone do akcyzowego okręgu miasta Lwowa napoje gorące, wymienione w art. III ustawy krajowej z 18. Grudnia 1881, należy opłacać zaraz przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, jeżeli nie są przeznaczone do przewozu i zgłoszone jako towar przewozowy.

1. Napoje gorące podlegające opłacie konsumcyjnej, wolno wprowadzać do akcyzowego okręgu miasta Lwowa tylko na tych punktach linii akcyzowej, względnie temi tylko drogami, na których ustawione są rogatki i ustanowione urzęda akcyzowe.

2. Od napojów gorących, które podlegają zarazem podatkowi konsumcyjnemu przy wprowadzeniu do okręgu akcyzowego miasta Lwowa, sprawować mają pobór miejskich opłat konsumcyjnych przy wprowadzeniu, jakoteż postępowanie względem przewozu takich trunków, organa rządowe, powołane do poboru podatku konsumcyjnego, względnie organa dzierżawcy podatku akcyzowego, według postanowień obowiązujących dla podatku akcyzowego. Takie trunki są teraz piwo i miód.

3. Do poboru opłat miejskich nie podpadających powyższym postanowieniom pod 2), mianowicie teraz opłat przy wprowadzeniu rumu, araku,

koniaku, ponczowej essencyi, likworów, rosolisów i innych słodzonych trunków gorących, jakoteż wódki i spirytusu, ustanowi gmina na każdej rogatce i na dworcach kolejowych własne organa poborowe czyli miejskie urzędy akcyzowe.

Co do wprowadzenia i przewozu tych gorących napojów, obowiązują następujące postanowienia:

a) Kto zamierza wprowadzić napoje gorące wymienione w tym ustępie 3, winien oznajmić to miejskiemu urzędowi akcyzowemu przed przekroczeniem rogatki akcyzowej (§. 7 ustęp 1), względnie przed podniesieniem napojów opłacie podlegających z magazynu dworca kolejowego, położonego w okręgu akcyzowym, i podać dokładnie ilość i jakość napoju do wymiaru i poboru opłaty według postanowień art. III ustawy.

Jeżeli ilość napoju podlegającego opłacie wynosi więcej jak 25 litrów, lub jeżeli mają być wprowadzone różne gatunki takich napojów, może miejski urząd akcyzowy żądać, aby strona wniosła na piśmie oznajmienie czyli deklaracyę.

Dla wygody stron zostaną zaopatrzone miejskie urzęda akcyzowe w blankiety drukowane dla takich oznajmień.

b) Po sprawdzeniu dokładności i zgodności oznajmienia co do jakości i co do ilości napoju opłacie podlegającego, wymierzy miejski urząd akcyzowy przypadającą należytość i wyda stronie płacącej pokwitowanie czyli boletę akcyzową, w której ma być wyrażony przedmiot opłacony i kwota pobranej należytości.

Boleta akcyzowa służy stronie do wylegitymowania się z uiszczenia opłaty w okręgu akcyzowym.

c) Jeżeli strona wprowadzająca deklaruje napoje gorące, podlegające tylko miejskiej opłacie konsumcyjnej (rum, arak, koniak, ponczową essencyę, likiery, rosolisy i inne słodzone napoje gorące, dalej wódkę i spirytus) **transito**, t. j. do przewozu przez okręg akcyzowy miasta Lwowa, w takim razie strona nie jest obowiązaną do uiszczenia opłaty wspomnianej.

W tym wypadku winna wszakże strona oddać napoje gorące, przeznaczone do przewozu, pod dozór miejskiego urzędu akcyzowego, który po sprawdzeniu jakości i ilości przedmiotu oznajmionego do przewozu, wystawi kartę przewozu i zarządzi przeprowadzenie towaru przez akcyzowy okręg miasta, czy to do rogatki wskazanej, czy też na dworzec kolejowy oznaczony do dalszego transportu, pod konwojem miejskiego organu kontroli akcyzowej.

Przewóz w zasadzie tylko w dzień odbywać się może.

Jeżeli przewóz względnie wywóz napojów gorących opłacie podlegających za linię akcyzową nie ma nastąpić zaraz po wprowadzeniu do okręgu akcyzowego, lecz przedmiot opłacie podlegający ma pozostać przez pewien

czas na składzie, z zastrzeżeniem dalszego transportu w czasie późniejszym, w takim razie należy przedmiot do przewozu przeznaczony pozostawić pod dozorem i zamknięciem miejskiego urzędu akcyzowego, który w czasie właściwym zarządzi sposobem wyżej określonym dalszy transport przedmiotu pod dozorem.

Dla wygody stron, o ile to w danych okolicznościach nastąpić może bez uszczuplenia dochodów gminy i bez narażenia kontroli dochodowej, można dozwolić przewozu za kaucyą, t. j. za złożeniem przypadającej opłaty konsumcyjnej z zastrzeżeniem zwrotu, a to wtedy, jeżeli przedmiot do przewozu przeznaczony wywieziony zostanie w stanie nienaruszonym i w czasie oznaczonym, za oznaczoną rogatkę akcyzową lub do wskazanego dworca kolei dla dalszego transportu.

W takim razie ma miejski urząd akcyzowy przekonać się o zgodności deklaracyi wniesionej, obliczyć potem przypadającą opłatę konsumcyjną i za pobraniem tejże wydać stronie kwit depozytowy, w którym należy określić dokładnie przedmiot przewozu, i wyrazić kwotę należytości złożoną jako kaucyę, jakoteż wymienić czas, w którym, tudzież rogatkę lub dworzec koleji, przez który nastąpić ma wywóz przedmiotu.

Strona obowiązaną jest oznajmić wywóz miejskiemu urzędowi akcyzowemu przed wywiezieniem, który po sprawdzeniu tożsamości przedmiotu przewożonego i zgodności z kwitem depozytowym, zwróci i wypłaci stronie należytość, złożoną przy wprowadzeniu przedmiotu.

Dla zapewnienia kontroli dochodowej może miejski urząd akcyzowy według swego uznania zarządzić stosowne obwarowanie przedmiotu przewozu, czy to przez opieczętowanie lub oplombowanie, czy też przez umieszczenie właściwych znaków i t. p., co też w kwicie depozytowym uwidocznić należy.

Rozdział IV.

Wywóz napojów gorących z okręgu akcyzowego miasta Lwowa i zwrot miejskich opłat konsumcyjnych.

§. 8.

Względem zwrotu opłat konsumcyjnych, o którym mowa w §. 2 tego rozporządzenia, obowiązują, o ile przeprowadzenie dotyczących czynności należy do gminy miasta Lwowa w jej własnym zakresie, następujące postanowienia:

1. Jeżeli strona, uprawniona według art. VI ustawy krajowej z 18. Grudnia 1881 do uzyskania zwrotu opłaty, chce otrzymać zwrot miejskiej

opłaty konsumcyjnej w razie wywozu napoju gorącego, obłożonego rzeczoną opłatą w myśl art. III tej ustawy krajowej przy wyrobie lub przy wprowadzeniu, winna okazać przedmiot do wywozu przygotowany miejskiemu urzędowi akcyzowemu na rogatce lub na dworcu kolei, dokąd z miasta dla dalszego transportu został sprowadzony, a zarazem złożyć oznajmienie na piśmie, wystawione według przepisanego formularza, w którem ma być oznaczoną jakość i ilość napoju gorącego do wywozu przygotowanego i miejsce, do którego takowy ma być wywieziony.

2. Miejski urząd akcyzowy sprawdzi zgodność deklaracyi wywozu, względnie jej zgodność z okazanym przedmiotem wywozu, dopilnuje wywiezienie tegoż za okręg akcyzowy i zapisze wynik tej czynności na deklaracyi wywozu. Tak zatwierdzona deklaracya wywozu służy stronie za dowód uwierzytelnionego prawa żądania zwrotu.

3. Mniejsze kwoty zwrotu wypłacać będzie miejski urząd akcyzowy zazwyczaj bezpośrednio przy wywozie, za pokwitowaniem odebrania należytości na deklaracyi wywozu, która była przedmiotem czynności urzędowej.

Gmina miasta Lwowa może jednak zastrzedz, iż znaczniejsze kwoty zwrotu wypłacać będzie tylko przez pewien miejski urząd akcyzowy albo przez główną kasę miejską.

Jeżeli miejski urząd akcyzowy, który przeprowadzał czynność sprawdzenia wywozu, nie wypłaca zwrotu, natenczas winien zapisać wywóz do rejestru i wydać stronie zatwierdzoną deklaracyę wywozu dla uzyskania wypłaty zwrotu.

§. 9.

Jeżeli napoje gorące, podlegające miejskiej opłacie konsumcyjnej, wywożone zostają z okręgu akcyzowego z przeznaczeniem do wyszynku lub drobnej sprzedaży w zarogatkowym obrębie miasta, a przytem nie żądano zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej, dlatego, ażeby te napoje gorące pozostały wolne od ponownego nałożenia miejskiej opłaty konsumcyjnej przy wyszynku i drobnej sprzedaży na terytoryum miasta Lwowa, położonym zewnątrz linii akcyzowej w myśl art. IV. ustawy krajowej z 18 grudnia 1881, w tym wypadku winna strona wywożąca postąpić w taki sam sposób, jak przy wywozie za zwrotem (§. 8), mianowicie, winna okazać dotyczącemu miejskiemu urzędowi akcyzowemu przedmiot do wywozu przygotowany, i złożyć deklaracyę na piśmie z oznaczeniem przeznaczenia wywozu. Miejski urząd akcyzowy winien, sprawdziwszy zgodność deklaracyi wywozu z przedmiotem do wywozu przeznaczonym i wciągnąwszy wywóz do rejestru dotyczącego, potwierdzić stronie na deklaracyi wywozu, że napój przeznaczony do wyszynku lub drobnej sprzedaży w obrębie zarogatkowym miasta, wywiezionym został z okręgu akcyzowego miasta Lwowa bez zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej.

To poświadczenie zastępuje boletę opłaty miejskiej należytości konsumcyjnej, jakąby inaczej strona uiścić była obowiązaną od tych napojów gorących według art. IV ustawy krajowej z 18 grudnia 1881.

Rozdział V.

Miejskie opłaty konsumcyjne od wyszynku i sprzedaży napojów gorących na terytoryum miasta Lwowa, położonem zewnątrz linii akcyzowej, i wykonywanie kontroli dochodowej w tej części terytoryum miejskiego.

§. 10.

Każdy przemysłowiec trudniący się wyszynkiem i drobną sprzedażą napojów gorących, wymienionych w art. III ustawy krajowej z 18 grudnia 1881, w części terytoryum miasta, położonej zewnątrz linii akcyzowej, w ilościach niżej 50 litrów, obowiązany jest opłacić przeznaczone do tego napoje gorące przed wprowadzeniem takowych do lokalu zarobkowego lub do składów zapasu do niego należących, mianowicie, winien uiścić w dotyczącym miejskim urzędzie akcyzowym, przypadającą miejską opłatę konsumcyjną, a jeżeli dotyczące napoje sprowadzone zostały z okręgu akcyzowego miasta Lwowa bez zwrotu uiszczonej opłaty, (art. IV ust. kraj.) winien wylegitymować się z tego poświadczeniem, o którym mowa w §. 9 tego rozporządzenia.

Dla wygody stron podzielony zostanie zarogatkowy obręb miasta na okręgi poborowe, które zostaną przydzielone najbliższym miejskim urzędom akcyzowym na rogatkach lwowskich.

§. 11.

Pod względem opłaty w tej części miejskiego terytoryum, obowiązują następujące postanowienia:

1. Kto chce wykonywać w obrębie zarogatkowym miasta Lwowa wyszynk lub drobną sprzedaż napojów gorących, podlegających opłacie, (§. 10) winien oprócz zastosowania się do powszechnych przepisów przemysłowych i policyjnych, wnieść przed rozpoczęciem przemysłu do właściwego urzędu akcyzowego oznajmienie na piśmie.

Oznajmienie to ma zawierać.

a) oznaczenie rodzaju i rozmiaru przedsiębiorstwa przemysłowego z wymienieniem napojów gorących, jakie dla sprzedaży będzie utrzymywać;

b) oznaczenie stanowiska przedsiębiorstwa z opisaniem wszystkich lokalności zarobkowych i składów, przyczem magazyny, przeznaczone do

przechowywania zapasów dla handlu hurtownego, jeżeli przemysłowiec prowadzi takowy, a składy przeznaczone dla wyszynku i drobnej sprzedaży (art. IV ust. kr.) tak zwane składy podręczne, osobno i szczegółowo mają być opisane.

Także przemysłowcy, którzy już teraz wykonują wyszynk i sprzedaż napojów gorących, podlegających opłacie, winni wnieść takie zgłoszenia w przeciągu dni 15 po wejściu w życie ustawy krajowej z 18 grudnia 1881.

Magazyny zapasów dla nieopłaconych napojów gorących (magazyny dla hurtownego handlu) nie mogą mieścić się w tym samym budynku z lokalnościami dla wyszynku i drobnej sprzedaży, i z należącymi do nich składami (magazynami podręcznymi); między temi lokalnościami nie powinna istnieć żadna bezpośrednia komunikacya.

O każdej zmianie stanowiska zarobkowego (miejsca wykonywania zarobkowości) należy donieść na piśmie dotyczącemu urzędowi akcyzowemu 15 dni przed przeprowadzeniem, zaś o każdej zmianie poszczególnych lokalności na dotychczasowem stanowisku 3 dni przed ich użyciem.

2. Po sprawdzeniu lokalności opisanych zarządzi urząd akcyzowy stosowne oznaczenie takowych, i wyda stronie poświadczenie czyli pozwolenie do wykonywania wyszynku lub drobnej sprzedaży napojów gorących opłacie podlegających, atoli z zastrzeżeniem dopełnienia powszechnych przepisów podatkowych, przemysłowych i policyjnych, tudzież postanowień ustawy krajowej z 18 grudnia 1881 i rozporządzenia niniejszego.

W razie zmiany stanowiska zarobkowego ma być wydane nowe pozwolenie; zmiany zaś zaszłe w poszczególnych lokalnościach mogą być stwierdzane na pierwotnem pozwoleniu.

Pozwolenie urzędu dochodów ma być przechowane w lokalu zarobkowym, okazane organom miejskim, sprawującym kontrolę dochodów na każde wezwanie, a względnie wydane im za potwierdzeniem odbioru.

Organa kontroli dochodów mają prawo wolnego wstępu do lokalów zarobkowych i do składów przynależących, a wszystkie te lokalności zostają pod ciągłą kontrolą organów akcyzowych.

3. Przemysłowcy, trudniący się wyszynkiem i sprzedażą gorących napojów, opłacie podlegających, obowiązani są prowadzić rejestr obrotu tych trunków, (księgę magazynową) z rubrykami przychodu i rozchodu; dla utrzymania kontroli dochodów prowadzić będą miejskie organa ze swojej strony arkusze ewidencyi czyli rewizyjne z rubrykami odpowiadającemi rubrykom rejestru.

4. Handel hurtowny t. j. sprzedaż napojów gorących w ilościach najmniej 50 litrów, nie ulega miejskim opłatom konsumcyjnym (§. 10). Zapasy nieopłacone, a przeznaczone do handlu hurtownego, mają być przechowane w osobnych, wyłącznie do tego przeznaczonych magazynach.

5. Strona pobierająca skądkolwiek napoje gorące opłacie podlegające, a przeznaczone do wyszynku lub drobnej sprzedaży, a więc nie wyłącznie do sprzedaży hurtownej, obowiązaną jest oznajmić te napoje zaraz przy sprowadzeniu i zanim jeszcze złożone zostaną w lokalności zarobkowej lub w składzie dla sprzedaży (w magazynie podręcznym) w dotyczącym miejskim urzędzie akcyzowym, i winna uiścić przypadającą od nich miejską opłatę konsumcyjną (§. 10).

Miejski urząd akcyzowy, sprawdziwszy zgodność zgłoszenia co do jakości i ilości napojów gorących, przeznaczonych do wyszynku lub sprzedaży, wymierza przypadającą opłatę i wydaje stronie, która ją uiściła, potwierdzenie zapłaty (boletę) na przepisanym formularzu drukowanym, w którym należy wymienić jakość i ilość opłaconego napoju i pobraną kwotę należytości. Boleta służy stronie jako dowód uiszczenia opłaty konsumcyjnej za wprowadzone napoje gorące.

Jeżeli te napoje sprowadzone są z okręgu akcyzowego miasta Lwowa bez zwrotu miejskiej opłaty konsumcyjnej przy wywiezieniu, wtedy mają być zastosowane postanowienia powyżej w §. 9 przytoczone.

Wszystkie zapasy napojów gorących opłacie podlegających, które mają być przechowane w lokalu zarobkowym lub w składzie do sprzedaży, (magazynie podręcznym) należy wciągać w rejestr przychodu i rozchodu. Jako pozycye przychodu należy wpisać każdy poszczególny pobór rzeczonych napojów gorących z odwołaniem się do dotyczącej bolety uiszczenia lub do poświadczenia wywozu (§. 9), które do rejestru przyłączyć należy. Jako pozycye rozchodu zaś należy wpisać każdą poszczególną sprzedaż, jeżeli ilość wydana wynosi przynajmniej 1 litr; mniejsze ilości wyszynkowanych lub sprzedanych napojów gorących wolno wpisywać sumarycznie, jako wydatek pod jedną pozycyą, co się powinno odbywać z końcem każdego dnia zarobkowego.

6. Organa kontroli akcyzowej mają prawo kontrolować od czasu do czasu u poszczególnych przemysłowców zapasy, podlegające opłacie konsumcyjnej na podstawie rejestrów i dowodów uiszczenia opłaty. Przemysłowcy winni okazać te dowody organom kontroli na każde wezwanie, względnie wydać je za poświadczeniem odbioru, i dostarczyć potrzebnych do przeprowadzenia urzędowej czynności kontrolowania naczyń i miar, niemniej potrzebnych sił roboczych.

Wynik przeprowadzonej rewizyi należy każdym razem zapisać do rejestru przemysłowca.

Przedsiębiorca przemysłu winien z upływem każdego miesiąca zamknąć rejestr i przenieść do wykazu następującego miesiąca zapas obliczony.

§. 12.

O zwinięciu przedsiębiorstwa przemysłowego, utrzymywanego na terytoryum miasta, leżącego zewnątrz linii akcyzowej, które podlega miejskim opłatom konsumcyjnym i kontroli akcyzowej, należy donieść właściwemu urzędowi akcyzowemu w przeciągu 3 dni, przedkładając wszystkie dowody uiszczenia opłaty i potwierdzenia urzędu akcyzowego.

§. 13.

Opłaty konsumcyjne od napojów gorących pobierać może gmina miasta Lwowa w zarogatkowym obrębie miasta albo we własnym zarządzie podług taryfy i postanowień powyższych; albo może przeprowadzić pobór sposobem ugody ryczałtowej na podstawie ugód zawartych, bądźto z poszczególnymi przedsiębiorcami do opłaty obowiązanymi, lub z kilkoma, albo ze wszystkimi; bądź też wykonywać może to prawo do poboru miejskich opłat konsumcyjnych przez wydzierżawienie t. j. przez odstąpienie poboru osobie trzeciej.

§. 14.

Ugoda ryczałtowa zawarta na pewien okres czasu, uwalnia dotyczących przemysłowców od wszelkiej kontroli akcyzowej pod warunkiem akuratnego uiszczania ugodzonej kwoty, i nie są ci przemysłowcy obowiązani opłacać z osobna i poszczególnie napoje gorące, sprowadzone do wyszynku i sprzedaży i spożyte w czasie trwania ugody ryczałtowej.

W razie rozwiązania ugody ryczałtowej lub po upływie czasu trwania tej ugody, wchodzą co do tych przemysłowców znowu w moc postanowienia powszechne, dotyczące uiszczenia miejskich opłat konsumcyjnych.

§. 15.

Przedsiębiorca, któremu wydzierżawi gmina miasta Lwowa prawo poboru miejskich opłat konsumcyjnych, czy to w całym zarogatkowym obrębie miasta, czy też w poszczególnym okręgu poborowym tej części miasta (§. 10), wchodzi pod względem poboru tych opłat i wykonania kontroli dochodowej u dotyczących przemysłowców, we wszystkie prawa i obowiązki gminy miasta uprawnionej do poboru; obowiązują zatem dzierżawcę, względnie organa przez niego ustanowione i przemysłowców do opłat obowiązanych w rejonie dzierżawy postanowienia niniejszego rozporządzenia.

Prawo wydawania poświadczeń pozwolenia, względnie prawo udzielania pozwoleń akcyzowych (§. 11 ad 2) do wykonywania wyszynku i sprzedaży napojów gorących opłacie podlegających, niemniej sprawowanie urzędowego postępowania karnego w wypadkach przekroczeń dochodowych, zostaje zastrzeżone, jak to się samo rozumie, władzy do tego powołanej, t. j. Magistratowi miasta Lwowa.

Dzierżawcy wolno zawierać z przemysłowcami, osiadłymi w rejonie dzierżawy, ugody ryczałtowe na czas trwania jego dzierżawy co do uiszczenia miejskich opłat konsumcyjnych.

Z chwilą rozwiązania stosunku dzierżawy gasną ugody ryczałtowe, zawarte przez dzierżawcę ustępującego, i wchodzą znowu w moc powszechne postanowienia tego rozporządzenia względem uiszczenia wzmiankowanych opłat. Zerwanie umowy dzierżawcy przed czasem, nie uwłacza prawom stron do opłat obowiązanych, jakie nabyły z mocy ugód ryczałtowych, zawartych prawomocnie z dzierżawcą.

B. Opłaty policyjne.

Rozdział VI.

Pobór opłat policyjnych od przedsiębiorstw goszczenia obcych i wyszynku — i sprawowanie kontroli w tym względzie.

§. 16.

Ustanowione w art. IX ustawy krajowej z 18 grudnia 1881 opłaty policyjne, pobierać będzie gmina miasta Lwowa w obrębie miasta i w tych częściach terytoryów graniczących gmin wiejskich: Zamarstynowa, Kleparowa i Kulparkowa, które należą do okręgu akcyzowego miasta Lwowa (art. V ustawy) przez własne organa, i ściągać będzie zalegające należytości w ten sam sposób jak inne opłaty gminne (art. X. ustawy).

Lwowski Magistrat ogłosi jak należy, które organa miejskie powołane są do wymierzania i pobierania opłat policyjnych.

§. 17.

Kto w czasie wejścia w życie ustawy krajowej z 18 grudnia 1881 prowadzi w okręgu poborowym, oznaczonym w §. poprzednim przedsiębiorstwo przemysłowe, podlegające opłacie według art. IX tej ustawy krajowej, obowiązany jest donieść o tem dotyczącemu urzędowi miejskiemu na piśmie w przeciągu dni 15 i uiścić za pokwitowaniem należytość, przypadającą za bieżące półrocze.

Jeżeli przedsiębiorca uiścił za pewną gałęź zarobkową opłatę tak zwaną szynkowo policyjną, według rozp. gub. z dnia 6 października 1827 l. 67211 z góry, strąconą mu zostanie przy wymierzeniu opłaty policyjnej według ustawy z 18 grudnia 1881, kwota uiszczona naprzód za czas od dnia wejścia w życie tej ustawy krajowej.

Kto w przyszłości rozpoczynać będzie wykonywanie gałęzi zarobkowej względnie przedsiębiorstwa przemysłowego, podlegającego wyż wspomnionej opłacie, winien w przeciągu 15 dni od rozpoczęcia przedsiębiorstwa wnieść oznajmienie na piśmie i opłacić należytość policyjną za bieżące półrocze.

Dalsze uiszczanie opłat odbywać się ma w ratach półrocznych z góry, 1 stycznia i 1 lipca każdego roku.

§. 18.

Oznajmienie pisemne zawierać ma oprócz oznajmienia przedsiębiorstwa przemysłowego i jego stanowiska, także szczegółowe oznaczenie każdej poszczególnej gałęzi zarobkowej, podlegającej opłacie policyjnej według postanowień art. IX alinea 1, 2, 3, 4, ustawy krajowej, a to bez względu na uwolnienie od opłaty, które może przysługuje dotyczącemu przemysłowcy według ostatniego ustępu art. IX ustawy.

Kto żąda tego uwolnienia, względnie odpisania mu opłaty, winien wyrazić to w swojem oznajmieniu i powołać datę udzielonego mu upoważnienia przemysłowego.

§. 19.

Kto zaniecha dalszego prowadzenia przedsiębiorstwa przemysłowego, opłacie policyjnej podlegającego, względnie gałęzi zarobku tej opłacie podlegającej, winien donieść o tem celem odpisania opłaty policyjnej, przed rozpoczęciem najbliższego półrocza.

Kto uczyni to doniesienie dopiero po upływie następującego półrocza, pozostaje w obowiązku uiszczenia opłaty policyjnej, przypadającej na półrocze rozpoczęte.

§. 20.

W razie przeniesienia zakładu przemysłowego na inne stanowisko wewnątrz okręgu poborowego, oznaczonego w §. 16, nie należy się ponowne uiszczenie opłaty policyjnej za bieżące półrocze; dotyczący przemysłowiec winien jednak wnieść doniesienie o uskutecznionem przeniesieniu do miejskiego urzędu poborowego na piśmie w przeciągu dni 15 i dołączyć kwit na uiszczoną za bieżące półrocze opłatę policyjną dla uwidocznienia na nim zaszłej zmiany w stanowisku.

§. 21.

Organa miejskie powołane do sprawowania kontroli dochodowej pod względem opłat policyjnych, mają prawo sprawdzać u przemysłowców rozmiar prowadzonego przedsiębiorstwa przemysłowego, względnie poszczególnych gałęzi tegoż przedsiębiorstwa, i przedsiębrać w tym celu oglądanie na miejscu. Organom tym służy wolny wstęp do wszystkich lokalności, należących do dotyczącego przedsiębiorstwa przemysłowego każdego czasu, a przemysłowcy dotyczący obowiązani są okazać wzmiankowanym organom kontroli kwity na uiszczone opłaty policyjne na każde wezwanie, względnie wydać im takowe za stwierdzeniem odbioru.